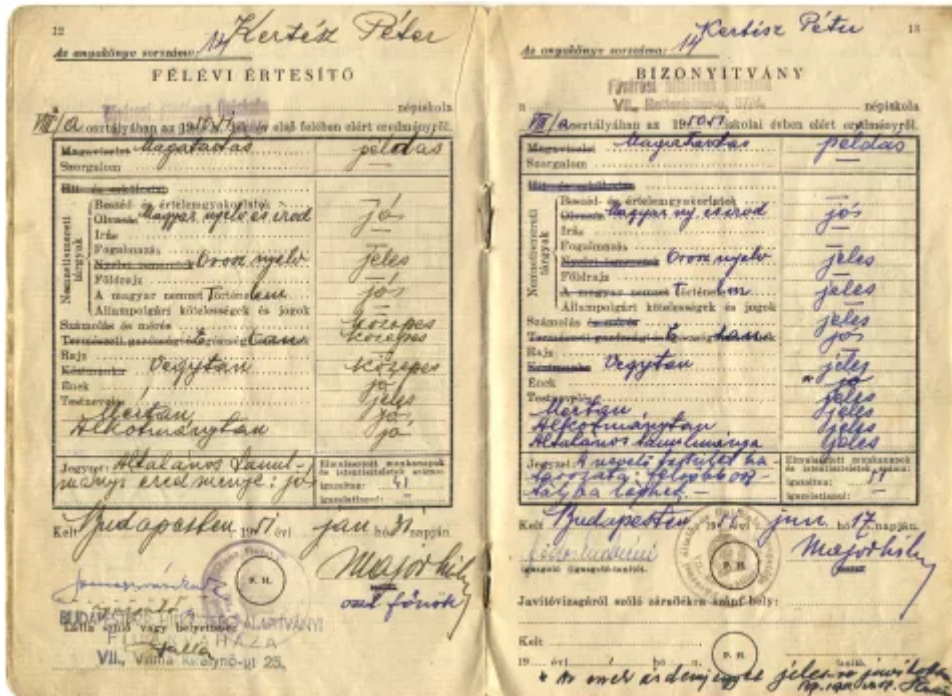

Kertész Péter Értesítője A Rottenbiller Utcai Általános Iskolából

Ez az Értésítő Könyvem, 1950/51-ből. Mikor hazaérkeztünk a deportációból 1945 májusában, akkor a bátyámmal, [Kertész] Mikivel Karcagon valami zárdába jártunk iskolába, hogy ne veszítsük el az évet. Nem is veszítettük el, ez a második osztály volt. Erről nincs bizonyítványom, illetve nincs az irataim között. Zárdának hívták, mert apácák is tanítottak benne. A zsidó iskolába ekkor még nem jöttek vissza a tanítók. Érdekes módon, a zsidó gyerekeknek egy másik része a református iskolába járt. Aztán harmadikban már a karcagi zsidó iskolába jártunk. Negyedikben, 1946-ban felkerültünk Budapestre, valamilyen cionista otthonba, a Habonim Drorban voltunk. Ez Zuglóban volt akkoriban. Onnan jártunk a Tarbutba [lásd: Tarbut Magyarországon]. Ez a Bérkocsis utca sarkán volt -- ahol a Rabbiképző van --, ott mindent héberül tanultunk. Negyedikben a Rabbiképző templomában, mely a budapesti izraelita fiúgimnázium temploma is volt egyben, a szószékről én búcsúztattam a tanévet hibátlan héberséggel. Aztán 1947-ben lekerültünk Szegedre valami cionista intézetbe. Ott a szegedi zsidó iskolába jártunk egy évet. Aztán 1948-ban megint visszakerültünk Pestre, és akkor a Tárogató úton ugyancsak volt egy otthon, és onnan jártunk a Labanc utcai iskolába! Nyolcadikban a Gorkij fasorban lévő fiúárvaházból jártam a Rottenbiller utcai iskolába, ez a Fővárosi Általános Iskola volt. Az Árvaházból a Rottenbiller utca, az elég távolság volt, végig kellett menni a Bajza utcáig, Lövölde tér és akkor balra rögtön ott volt a Rottenbiller utca, nem egész egy sarokra volt az iskola, ahová nagyon sok árvaházi gyerek járt. Ez egy jó iskola volt. A magyartanárunk a Lakat Károly volt, aki a Ferencvárosnak volt a válogatott balfedezete. Sose engedett focizni minket. Néha kimentünk, és drukoltunk a Fradinak, holott nem voltunk Fradi-drukkerek. Nagyon szigorú és sokat követelő magyartanár volt, nagyon snájdig ember. És mindig megtartotta az óráit, tehát nem ment edzőtáborba közben, vagy fene tudja, hová! Egy tanárra még emlékszem, a Faragó tanár úrra, aki legalább százharminc kiló volt. Ő volt az énektanár, és az ő tantervében szerepelt, hogy a zenetörténetben szovjet zeneszerzőket kellett velünk megismertetnie. Valami Zaharovicsról azt mondta, hogy az biztos sztahanovista traktoros lehet. Az

óráit úgy kezdte, hogy odaszólt valakinek, hogy légy szíves, hozd be a lavórt, ami azt jelentette, hogy egy nagy tálban behoztak neki valami levest, amiben hatalmas nagy cupákok voltak, azokat jóízűen elfogyasztotta, majd mondott egypár szót arról a bizonyos Zaharovicsról, és kicsengettek. Ez a két tanár, akire emlékszem. [Erre a tanévre már visszaállt az ötfokozatú osztályzás, ?A magyar nemzet története? ?Történelem? tantárggyá változott, a ?Természeti ismeretek? ?Egészségtan?-ná, a ?Kézimunka?, ill. a helyén szereplő tantárgyak (?Műhelygyakorlat?, ?Mértani rajz?) helyett ?Vegytan? lépett a tantárgyak sorába, továbbá új tárgyként ?Mértan? és ?Alkotmánytan? szerepel. -- A szerk.]